

GOUD WAARD !

Daar heb je ze, die Oostendenaars

In de expo-kelder van de Standaard Boekhandel werd dezer dagen een profijtelijk boekje gepresenteerd dat goud waard is omdat het met liefde werd samengesteld door Yvonne Vyncke, adjunct-konservator van het stedelijk museum te Oostende. Yvontje (waarom niet bekennen dat we een boontje voor haar hebben ?) had van haar opzoekings- en kieskwaliteiten al blijk gegeven met het blauwe voorgangertje « Oostende in oude prentkaarten » maar aan het rode boekje « Kent ge ze nog ... de Oostendenaars ? » hebben we nog een bakje meer genoeg beleefd. Wat zal het dan worden met het gele boekje dat wellicht haar Oostendse trilogie zal rond maken ? Het inslaan van het fotoboekje kwam er al zo uit tijdens de presentatie. De vrienden en belangstellenden bleven zeer lang in de Standaardkelder hangen met een exemplaar in de hand. Groepjes allerhande die in het kersvers boekje aan het neuzen waren met commentaar van het goede vaatje. Een paar losse voorbeelden ? Raymond Miroir, zo'n prettig jongentje tijdens die sire-schie-ting anno 1930 ; Henri Smissaert op tal van foto's die van zijn all-round aktiviteit te Oostende getuigen ; Leo Porta die we in het boekje met zeer diverse kompanen aantreffen ; konservator Edebau die we, als piepjong studentje, al levenswijs de wereld zien inkijken...

Opening van A. Pieterslaan-braderij in 1938. Men bemerkt Emiel Smissaert (strohoed), Henri Smissaert (deukhoed) Leo Porta (bolhoed) en Michel Lefevere, uitbater van de drogisterij « In de Krokodiel ».

Het boekje hebben we, laat op de avond en te bed, nog eens doorgekeken en het kijken heeft uren gevergd. Het is een levende doorsnee van alwat er te Oostende van 1890 tot 1940 leefde, werkte en tierde. We vinden er het grote epos van de Oostendse turners met Henri Boddaert en Tuur Defer, een groepje vissersvrouwen met de grootmoeder van generaal Crekillie, Fons Boehme in al de glorie van zijn muzikaal verleden, Karel Jonckheere als liftboy van het Palace Hotel, Raoul Bonnel als graatmager lid van het vrijwilligerskorps van de Luchtbescherming, ons brandweerkorps in de jaren twintig, Leon Spilliaert op wandel in ons Leopoldpark, Constant Permeke met de familie op de Vuurtorenwijk, klasfoto's waarop we heel wat huidige prominenten ontwaren en leraars die we nog slechts door hun « lapnaam » kennen, voetbalploegen

(VG, Aso en sportkring Oostende), de « serveuses » van de Coö op de Alfons Pieterslaan, het toneelgezelschap « De Zeestar » met Remi Van Duyn als eerste broekje, de familie Ensor vóór het borstbeeld dat nu in het park staat, beelden uit harde oorlogsjaren en beelden uit de Belle Epoque, enfin een rijke greep uit alwat Oostende in die tijd was.

Te noteren dat Yvonne Vyncke met spitse teksten voor de kommentaar heeft gezorgd. Te noteren ook dat sommige foto's lessen voor het heden impliceren. Voorbeeld : de eerste fusie te Oostende, toen « De Zwarte Leeuw » het deed met de Association Sportive Ostendaise. Het gebeurde in 1919 en op de foto zien we o.a. Valère Vandebroecke die jaren lang op het Oostends voetbal zijn stempel zou drukken. Het is niet allemaal te vertellen, het is echt een Oostendse roman waarvan de personages door Yvonne Vyncke met zorg werden uitgepikt. Honderden en nog honderden foto's heeft ze opgehaald en het was Benediktijnenwerk om voor die circa 2.600 personen de namen te vinden. Die vond ze in kranten, in kiezerslijsten en vooral in het frisse geheugen van vele zeer oude Oostendenaars. Een roman, we herhalen het, maar een goeie. G.

« Kent ge ze nog... de Oostendenaars ? » door Yvonne Vyncke. - Uitgeverij Europese Bibliotheek, Zaltbommel - 325 F.

